

29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' (Β' ΛΟΥΚΑ)

† Κυριακοῦ ὁσίου (†556). Πετρωνίας μάρτυρος.

ᾠχος πλ. α'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος πλ. α' Κε δ

Κε
Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ι ι ι ι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κε
Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ι ι ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

Κε
Τ ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων

α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

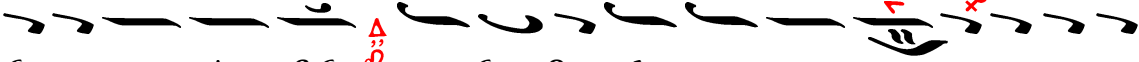

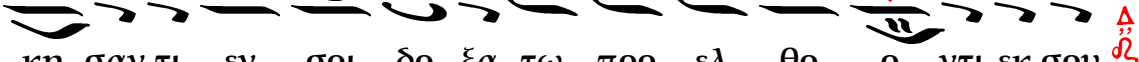

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Ἱ Πα ρ

Τ ης ε ρη μῃ πο λι της και εν σω μα τι Αγ γε
λος και θαν μα τρω γος α νε δει χθης θε ο φο ο ρε
Πα τηρ η μων Κυ ρι α κε νη στει α Αγ ρυ πνι α προ
σευ χη ου ρα νι α χα ρι σμα τα λα βων θε
ρα πευ εις τῶς νο σῶν τας και τας ψυ χας των πιστει προ
στρε χοντων σοι δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν
δο ξα τω σε ε στεφα νω σαντι δο ξα τω ε νερ γον
τι δι α σῶ πα σιν ι α α μα α τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε

 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο

 δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα

 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι

 κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου

 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο

 κς ς σου ου ου ου

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Τον Σταυ ρον του Κυ ρι ου ε γκω μι α σω μεν την

 τα φην την α γι αν υ υ μνοις τι μη σω μεν και την

 α να στα σιν αυ του υ περ δο ξα σω μεν ο τι συ νη

 γει ρε νε κρους εκ των μνη μα των ως Θε ος σκυ λευ σας

 κρα τος θα να του και ι σχυν δι α βο ο λου και

 τοις εν Α δη φως α νε τει ει λε

Δόξα.

Κ^{Κε} υ ρι ε νε κροσπρο ση γο ρευ θης ο νε κρω ω
 σας τον θα να τον εν μνη μα τι ε τε θης ο κε
 νω ω σας τα μνη μα τα α νωστρα τι ω ται τον τα
 φον ε φυ λατ τον κα τωτους απ αι ω νος νε
 κρου ου ους ε ξα νε στη σας παν το δυ να με
 και α κα τα ληπτε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χ^{Κε} αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευτος
 χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προστρε χοντων εις Σε
 χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με η
 τε κου σα εν σαρκι τον ποι η την σου και θε ον
 πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ μνου ουν
 των και προ σκυ νω ζων τον το κο ον ος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος π̄ϛ̄ Κε ρ

Κ^{Κε} υ ρι ε με τα την τρι η με ρον σου α να στα

σιν και την των αποστολων προσκυνησιν⁹ ο Πε
τρος εβοασοι γυναικες αποτολμησαν κα
γω ω ω εδειλιασα⁹ ληστης εθεολογη
σε καγω ηρνησα μην σε⁹ αρακαλεσεις με
τουλοι που μαθητην²² η παλινδειξεις με αλι
εαβουθου⁹ αλλα μετανοουντα με δεξαι ο Θε
ος και σωσον με⁹

Δόξα.

Κ^{Κε}υριεν μεσωσε προσηλωσαν οι πα
ρανομοι των καταδικων⁹ και λογητην πλευραν
σου εξεκεντησαν ω ελεημον²² τα φην δε
κατεδεεξω ο λυσας Αδουτας πυλας και α
νεεεστης τριημερος⁹ εδραμον γυναικες
ιδειειν σε²² και απηγειλαν αποστολο
λοις την εγερσιν⁹ υπερυψου μενε σωτηρον υ
μουσιν αγγελοι ευλογη μενε Κυυριεδο

ξα α σοι ^{u q}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

A^{Κε} πει ρο γα με νυμ φη θε ο γεν νη τρι α ^{u q}
η της Ευ ας την λυ υ πην χα ρο ποι η σα
σα ^{u q} α νυ μνου μεν οι πι στοι και προ σκυ νου μεν σε ^{u q} ο τι
α νη γα γες η μας εκ της αρ χαι ας α ρας ^{u q} και νυν δυ
σω πει α πα αυ στως πα νυ μνη τε πα να γι ι
α εις το σω θη ναι η μας ^{u q}

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^{u q}
T ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεν τα ^{u q} τσ θα να α
τσ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^{u q} και εξ α δσ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαιε τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρω
ελθσαι προς το μνημα σου Σωτηρ εν η χραν
το Αγγε ελθ προς αυτα ασφθεγγο με εν τι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ εξα νεεστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνει μεν Πατερα και τον τω
Υιον τε και το Αγιον Πνευμα την αγιαν
αντρια αδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α
γιος ει Κυριε

Και νυν και αι και εις τας αιωνων
αιωνων αμην

Ζωοδοοτην τε κσαι ελυτρωσω Παρ
θε εν τον Αδαμα μαρτιας χαρμονην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ₉ ο εκ σαρκωθεις
Θε ος και αν θρω ω πος ^υ₉

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη λϑ
ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ₉ (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'}₂₂ A λλη
λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^υ₉

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σα ^υ₉

T ω ω ω ω ν A α γγε ε ε λω ω ν ο δη η
η μοσ ^{ν'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ν σε ^{ν'}₂₂ ε εν νε ε
κροι οι οι οισ λο γι σθε ε ε εν τα ^υ₉ τϑ θα να

τϷ Ϸ δε ε Σω ω ω τερ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα και αι συν ε ε α αυ
τω ²² το ον Α δαμ ε γει ει ρα α α ντα ⁹
και εξ α δϷ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α ντα ⁹

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϷ ⁹

Tι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ⁹ συμ πα θως τοι
οις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κιρ να α α α τε ⁹ ο ο α στρα α α πτων ²²
εν τω τα φω α α γγε ε λος ²² προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ⁹ ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ⁹ ο Σω τη η η ρο γαρ ε ξα νε ε ε στη η τϷ
μνη η η μα α α α τος ⁹

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Λι ι α αν προ ω ω ι μν ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σθ θ θ θη νο λο γθ θ θ θ σαι αλλ ε πε
στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νθ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε α πο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Μυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι
αι αι κες με τα μν ρων ελ θθ θ θ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ^u ε νη
χ⁸ υ ντο Α γγε ε ε λ^v προς αυ τας φθε γγο
με ε ε ν⁸ τι με τα α νε ε κρω ω ων τον ζω
ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε^u ως Θε ο ο ος
γαρ ε ξα νε ε ε στη η τ⁸ μνη η η μα α α α
τος^u

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι^u

Π ρο ο ο ο σκυ υ ν⁸ υ υ με εν Πα τε
ε ε ρα^v και τον τ⁸ τ⁸ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ευ μα^u τη η η η η
Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

υ σι ι ι α^v συν τοι ο ις Σε ε ρα α φι μ^v κρα α
ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος^u

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε^u

Κ αι νυ υ υν και α α ει^v και εις τ⁸ς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^υ₉

Z ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^υ₉ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ^υ₉ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ^υ₉ ο εκ

ς ς ς σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ^υ₉

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι ι α Α

λλη λς ς ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ^υ₉

Τὸ τρίτον.

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι ι α Α

λλη λς ς ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο

ο ο ος ^υ₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. α'.

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νοῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θεϊκῇ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὴν ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. α'.

Ἀντίφωνον Α'.

Εν τῷ θλιβεσθαί με δαβιτικῶς ἀδω σοι Σωτηρημοῦ ρυσαι μου τὴν ψυχὴν ἐκ γλωσσησθε δολιχὰς
ιιῶν

Τοῖς ἐρημικοῖς ζωη μακαριὰ ἐστὶ θεϊκῶ ἐρωτι πτεροῦ μενοῖς

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν

Αγίῳ Πνεύματι περικρατεῖται πάντα
ὁράτα τε ἐσυντοῖς ἀοράτοις αὐτοκρατεῖς γὰρ
ὄντης Τριῶνος ἐστὶν ἀψεεεεε

στως^υ₉

Ἀντίφωνον Β

Ε ις τα ορη ψυχη αρθω μεν δευρο ε

κει ει σε^υ₂₂ οθεν βοηηθει αη κει^υ₉

Δ εξι α σου χειρ κα με Χρι στε ι πτα με ε

νη^υ₂₂ σκαι ω ρι ασ πασηης περι φυ λα ξατω^υ₉ ^χ

Δ οξα Πατρι και Υι ω και Αγι ω Πνευ

μα τι^υ₉ και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων

αι ω νων α μην^υ₉

Α γι ω Πνευμα τι θε ο λο γουν τες φω μεν^υ₉ συ

ει θε ος ζω η ε ρως φως νους συ χρη στο ο της συ βα

σι λευ εις εις τους αι ω ω ω ω ω νας^υ₉

Ἀντίφωνον Γ

Ε πι τοις ειρη κοσι μοι εις τας αυ λας προ

σβω μεν Κυ ρι ι ου^υ₉ χα ρας πολλης πλησθει σευ χας α

να πε ε ε ε εμ πω^υ₉

Επι οι κον Δα βιδ τα φο βε ρα τε λε σι
ουρ γειται ^u_q πυρ γαρ ε κει φλε ε γον α παντα αι σχρο ο
ο ο ον νουν ^u_q ^u_q χ

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^u_q Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην ^u_q

Αγι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι κη α ξι ι
α ^v₂₂ εξ ου πανζω ον εμ ψυ χου ται ^u_q ως εν Πα τρι
α μα τε και Δο ο ο ο ο γω ^u_q

Προκείμενον.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^v₂₂ ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u_q

Στίχ. α. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδία μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ανα στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ^v₂₂ ο τι
συ βα σι λευ εις εις τους αι ω νας ^u_q

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τὸ Τρίτον.

A να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ο ος μου ο τι
 συ βα σι λευ εις εις τους αι ω να α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ

ανάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κάκεινοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεινοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοι ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἄροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάβει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

✠ Δ

Ε ————— λε ————— η ————— μον ————— ε ————— λε ————— η ————— σον ————— με ————— ο ————— Θε ————— ος ————— κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εν τοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι

σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρμθ

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

I δὲ ὅτι ἡ ἀληθινή
θεοῦ ἡ γὰρ πηγή αἱ ἀδελφαί
καὶ αἱ κυφίαι τῆς οὐ
φίαι αἱ ἑδηλωσά
αἱ ἀσμοιοιοιοι

Ὁ ἀχορός.

Eἰς πολλὰ ἐπέσποτα

Pαντίεσσω καὶ καθάρισομαι
πλυνεῖς με καὶ ὑπερχίονα λευκανθήσομαι

Aκούε μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφρο
σύνην ἀγαλλίασονται ὅστε ἀτεταπείνω με

να

Aποσρεψόντο πρόσωπον σαποτῶν ἀ
μαρτιῶν μὲ καὶ πασάσασα νομίας μὲ ἐξαλεί

ψον ⁶

Καρδιαν καθάραν κτισον εν εμοι ο Θε
ος ^Δ και πνευμα ευθες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ ⁶

Μη απορριψης με απο τσ προσωπσσ ^Δ και
το Πνευμα στo αγιον μη αντανελης απε

μδ ^Δ

Αποδος μοι την αγαλλια σιν του σωτη
ριου σσ ^Δ και πνευμα τιη γεμο νικωστη ριξον

με ⁶

Διδαξω ανομους τας οδσσ ^Δ και ασε
βεις επι σε ⁶ επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ^Δ ο Θεος της
σωτηριιασ μδ αγαλλια σε ται ηγλωσσα μδ την
δι και ο συνησ ⁶

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το

στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν ο θ

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Η υ σι α τω θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α

σθη των Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε

ρσ σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σθ σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σθ μο οσ χθς και ε λε η σον με ο θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων **Α** μην **Ζ'** Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
 η μον **Δ** ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων ε γ κλη μα
 των **Δ**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα **μδ** **Δ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα
 θως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος **χ** **Δ**

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει και
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος **Δι-θ**

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
 Πνε ε ευ μα τι ι ι ταις των Α πο στο λων πρε ε
 σβει ει ει αις **Δ** ε ε ε ε λε ε η η η μον **Δ** ε
 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη **Δ** των ε ε

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
μω ω ν ε ε γ κ λ η μ α α α τ ω ν

Kαι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ν ε ε γ κ λ η μ α α α τ ω ν

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
μω ω ν ε ε γ κ λ η μ α α α τ ω ν

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξ α λει ψ ο ν τ α π λ η η θ η τ ω ν ε ε

μη μα α μς

Aνα στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω σ προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες·

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

ᾠχος πλ. α'. Ὁ εἰρμός.

Ἴππον καὶ ἀναβάτην, εἰς θάλασσαν Ἐρυθράν, ὁ συντρίβων πολέμους, ἐν ὑψηλῷ βραχίονι, Χριστὸς ἐξετίναξεν, Ἰσραὴλ δὲ ἔσωσεν, ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὲ ἡ ἀκανθηφόρος, Ἑβραίων συναγωγή, οὐ στοργὴν Εὐεργέτα, πρὸς σὲ φυλάξασα μητρικὴν, Χριστὲ ἐστεφάνωσε, τὸν γενάρχην λύοντα, τῆς ἀκάνθης τὸ ἐπιτίμιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἦγειράς με πεσόντα, τῷ βόθρῳ ἐπικλυθεῖς, Ζωοδότα ἀπτώτως καὶ τῆς ἐμῆς δυσώδους φθορᾶς, Χριστὲ ἀνασχόμενος, ἀπειράστως θείας οὐσίας, μύρω με εὐωδίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυται ἡ κατάρρα, ἡ λύπη πέπαυται· ἡ γὰρ εὐλογημένη, καὶ Κεχαριτωμένη πιστοῖς, χαρὰν ἐξανέτειλεν, εὐλογίαν πᾶσιν, ἀνθηφοροῦσα Χριστὸν τοῖς πέρασι.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Κυριακέ, γένοιο πρὸς Θεόν μοι προστάτης.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κλέος θείας γνώσεως Χριστέ, παράσχου μοι καὶ χάριτος, τὸν ὄσιον ἀξίως, Κυριακὸν ὑμνήσαι, ταῖς τούτου ἐντεύξεσι· σὺ γὰρ τῶν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίας σοφῶν διδαγμάτων.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνον προσκομίζοντά σοι νῦν, Κυριακὲ μακάριε, εὐμενῶς δεδεγμένος, τῆς θείας μετασχεῖν με, Χριστὸν καθικέτευε, αἴγλης καὶ φωταυγίας, καὶ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας.

Δόξα.

Ῥώμη τοῦ Δεσπότη κραταιᾶ, ῥωννύμενος τοὺς ἄρχοντας, Κυριακὲ παμμάκαρ, τοῦ σκότους ἐτροπώσω· τοῖς τούτου δὲ ἴχνεσι, Πάτερ ἀκολουθήσας, πρὸς τὴν ἄνω κατήντησας λῆξιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἀνεδείχθης νοητῆ, ἣν Ἰακώβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἀρρήτῳ λόγῳ, κατήλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως

γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρίθουσας, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χολὴν μὲν οἱ ἐκ πέτρας τὸ μέλι θηλάσαντες, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τερατουργήσαντι, σοὶ προσενηνόχασι Χριστέ, ὄξος δ' ἀντὶ τοῦ μάννα, εὐεργεσίαν σοι ἡμεῖψαντο, παῖδες Ἰσραὴλ οἱ ἀγνώμονες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οἱ πάλαι φωτοειδεῖ νεφέλη σκεπόμενοι, τὴν ζωὴν ἐν τάφῳ Χριστὸν κατέθεντο· ἀλλ' αὐτεξουσίως ἀναστάς, πᾶσι πιστοῖς παρέσχε, τὴν μυστικῶς ἐπισκιάζουσαν, ἄνωθεν τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ Μήτηρ Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι, τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρὸς ἐκλάμψαντος, ἀνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε Θεοτόκον, σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας, Λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ Ὁσίου. ᾠχος πλ. δ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀόκνως διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· ἐκ γὰρ βρέφους ἐπόθησας, τὸν Κτίστην σου Ὅσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτεις, ἐλάφου μιμούμενος, τὸν δρόμον ἐφ' ὑδάτων πηγᾶς.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καρδίας τοῖς πίναξιν, ἐγγραφείσας τῆς σῆς, δεδεγμένος Θεσπέσιε, δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ ἔμψυχος βίβλος, ἐμπράκτως ἐτήρησας, Χριστοῦ τὰς ζωτικὰς ἐντολάς.

Δόξα.

Γηθόμενος ἔμφρονα, τῇ Τριάδι ναόν, σαυτὸν κατεσκεύασας, τὸν νοῦν καθηράμενος, καὶ τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα, Τρισμάκαρ καὶ γέγονας, δοχεῖον τρισηλίου φωτός.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς ἄνω ἐφιέμενος, ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ κόσμου τὴν
τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσαν, κατέλιπες Ὅσιε· ὅθεν ἐν ταῖς
ἐρήμοις, καὶ σπηλαίοις οἰκήσας, πόλεως οὐρανόυ, ἀνεδείχθης
πολίτης· ἐν ἧ τῶν ἐκτελούντων τὴν σὴν, μνήμην μνημόνευε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν
γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου,
πρὸς ζωῆν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες,
Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. α'. Μιμητῆς ὑπάρχων.

Πρὸς τὸν ἄδην Σωτῆρ μου συγκαταβέβηκας, καὶ τὰς πύλας
συντρίψας ὡς παντοδύναμος, τοὺς θανόντας ὡς κτίστης
συνεξανέστησας, καὶ θανάτου τὸ κέντρον Χριστὲ συνέτριψας, καὶ
Ἄδὰμ τῆς κατάρας ἐρρύσω Φιλάνθρωπε· * διὸ πάντες σοι
κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀκούσασαι αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀγγέλου τὰ ῥήματα, ἀπεβάλοντο τὸν
θρῆνον, προσχαρεῖς γενόμεναι, καὶ σύντρομοι τὴν ἀνάστασιν
ἔβλεπον· καὶ ἰδοὺ Χριστὸς προσήγγισεν αὐταῖς, λέγων τό,
Χαίρετε· θαρσεῖτε, ἐγὼ τὸν κόσμον νενίκηκα, καὶ τοὺς δεσμίους
ἐρρυσάμην· σπουδάσατε οὖν πρὸς τοὺς Μαθητάς,
ἀπαγγέλλουσαι αὐτοῖς, ὅτι προάγω ὑμᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ Γαλιλαίᾳ
τοῦ κηρῦξαι· * διὸ πάντες σοι κράζομεν· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ὀσίου Πατρὸς ἡμῶν
Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ. (†556)

Στίχ. Σκίλλης ἀμύνη, Κυριακέ, πικρία

Γεῦσιν γλυκεῖαν, ἧ θανεῖν κατεκρίθης.

Σχιλλοβόρος δ' ἐνάτη μύσεν εἰκάδι Κυριακός.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως
Κορίνθου, πατρὸς Ἰωάννου, πρεσβυτέρου τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας, καὶ
μητρὸς Εὐδοκίας, ἀνεψιὸς Πέτρου ἐπισκόπου, ἀναγνώστης τὴν τάξιν. Ἔτος
δὲ ὀκτωκαιδέκατον ἀνύων, καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαβὼν, παρὰ τοῦ
μεγάλου Εὐθυμίου γίνεται μοναχός· πολλὴν τε ἐπιδειξάμενος ἄσκησιν, καὶ

τοὺς τὰ Ὀριγένους φρονοῦντας ἐλέγξας, καὶ πολλὰ θαύματα τῇ συνεργίᾳ Χριστοῦ τελέσας, ἐν βαθυτάτῳ γήρα τὸν βίον ἀμείβει. Ἦν δὲ πρᾶος καὶ εὐπρόσιτος, καὶ ἐκ θείας ἀποκαλύψεως περὶ τῶν μελλόντων προλέγων, μέγεθος ἔχων σώματος, μετὰ καὶ τινος εὐπρεπείας καὶ χάριτος, σῶα πάντα τὰ τοῦ σώματος μέρη φυλάττων, μὴ μετασχόντα τῆς ἀπὸ τοῦ χρόνου φθορᾶς, ἐπὶ τινας χρόνους καθηγησάμενος τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑκατὸν πενήκοντα μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ.

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῆ Μαρτύρων καὶ πεντάκις,
Δέκα ἀθλοῦσι καὶ κομίζονται στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τρόφωνος, Τροφίμου, καὶ Δορυμέδοντος.

Στίχ. Τρυφὴν τρόφιμον Τρόφιμός τε καὶ Τρόφων,
Σὺν τῷ Δορυμέδοντι εὖρον τὴν ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Πετρωνίας.

Στίχ. Εἶφει κλίνασα τὴν κάραν, Πετρωνία,
Ψυχῆς ἐρείδεις ὄμμα τῇ θείᾳ πέτρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γουδελίας. (δ' αἰ.)

Στίχ. Σοὶ τὴν κεφαλὴν τῇ κεφαλῇ τῶν ὄλων,
Χριστέ, προσῆξεν ἐκ ξίφους Γουδελία.

Αὕτη, χριστιανὴ οὔσα, καὶ πολλοὺς τῶν Περσῶν πρὸς τὴν τῶν χριστιανῶν ἐπιστρέφουσα πίστιν, ἐκρατήθη ὑπὸ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν· καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσα, καὶ μὴ πεισθεῖσα θῦσαι τῷ πυρί, εἰς φυλακὴν ἐνεβλήθη, λιμοκτονηθεῖσα ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκβληθεῖσα τῆς φυλακῆς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, πρῶτον μὲν ἐξεδάρη τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα· εἶτα προσηλωθεῖσα τῷ ξύλῳ καὶ καθηλωθεῖσα ἰσχυρῶς, παρέδωκε τὴν ἁγίαν αὐτῆς ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κασδόου καὶ Κασδόας. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ἀθλοῦσιν ἄμφω Κασδόος καὶ Κασδόα,
Ὁ μὲν σπαθισθεῖς, ἡ δὲ θλασθεῖσα ξύλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Δάδα καὶ Γοβδελαᾶ, υἱοῦ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν. (δ' αἰ.)

Στίχ. Εἶφει μεληδὸν σῶμα πᾶν τετμημένος,
Τὸ πνεῦμα σώζεις, Μάρτυς Ὑψίστου Δάδα.
Ὁ Γοβδελαᾶς πείρεται τοῖς καλάμοις,
Τὸν καλάμῳ τυφθέντα Χριστὸν μου σέβων.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πατὴρ τοῦ Ἁγίου Γοβδελαᾶ, ἦν τις Δάδας ὄνομα, χριστιανός, πρῶτος τοῦ παλατίου, προσφιλέστατος καὶ συγγενὴς τοῦ βασιλέως· καὶ ἀποσταλεὶς ἄρχειν εἰς τὰς ὑπ' αὐτὸν χώρας, ἐσέβετο τὸν Χριστὸν ἐν φανερῷ· καὶ διαβληθέντα πρὸς τὸν βασιλέα παρά τινος, ἐπεὶ ἀπεστάλη πρὸς αὐτὸν Ἀδραμέλεχ, ὁ πρῶτος τῶν αὐτοῦ μεγιστάνων, μαθεῖν τὸ ἀληθές, εὗρεν αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ τὸν Χριστὸν σεβόμενον καὶ ἔγραψε τῷ βασιλεῖ περὶ τούτου. Ὁ δὲ βασιλεὺς δι' ἀντιγραφῆς αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν κατὰ παντὸς χριστιανοῦ. Ταύτην τὴν ἀντιγραφὴν ἀπέστειλε διὰ Γοβδελαᾶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ἦν καὶ δεξάμενος,

συνεδριάζοντος αὐτῆ τοῦ Γοβδελαᾶ, ἤρξατο ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν.

Ἄνακρίναντες δὲ αὐτὸν ἐπιμελῶς καὶ τὰ συντείνοντα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν ὁμιλήσαντες, εὔρον τὸν Ἅγιον ὀλοφύχως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύοντα καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀποθανεῖν βουλούμενον. Τότε κάμινον λαυροτάτην ἀνάψαντες, ἐν αὐτῇ τὸν Ἅγιον βληθῆναι προσέταξαν. Ἄναφθείσης δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσης τοσοῦτον, ὡς καταπλήττειν τοὺς βλέποντας, ἀγαγόντες τὸν ἅγιον Δάδα, πρὸς τὸ ἐναπορρίφῃναι ταύτη μὴ πειθόμενον, ὡς ἤδη πλησίον ἢ κάμινος τοῦτον εἶχε καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ ἐδέξατο, ἐσβεσμένην ταύτην ἰδόντες καὶ ὕδωρ ἀντὶ φλογὸς βλύσασαν, ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύματι.

Ὁ τοῦ βασιλέως οὖν υἱὸς Γοβδελαᾶς, Προσφιλέστατε Δάδα, εἶπε, τίς σε τὰς τοιαύτας μαγείας ἐδίδαξεν; Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Εἶθε καὶ αὐτὸς παρὰ τοῦ ἐμοῦ Διδασκάλου ἠξιώθης μαθεῖν. Καὶ ὁ Γοβδελαᾶς, Ἐὰν πιστεύσω, ἔφη, τῷ Χριστῷ σου, δυνήσομαι καὶ γὼ τοιαῦτα ποιεῖν; Ὁ Δάδας εἶπεν· Οὐ μόνον ταῦτα ποιήσεις, ἀλλὰ καὶ συμβασιλεύσεις αὐτῷ. Καὶ προστάξας ἀναφθῆναι κάμινον ὁ Γοβδελαᾶς, ἐπικαλεσάμενος τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα εὐθέως κατέσβεσεν αὐτήν καὶ προσπεσὼν τῷ Ἁγίῳ, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ.

Ταῦτα ἰδὼν ὁ Ἀδραμέλεχ, ἀπελθὼν ἀνήγγειλε πάντα τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ βασιλεύς, ἀκούσας, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γοβδελαᾶς χριστιανὸς γέγονε, ῥάβδους ἀκανθώδεις κοπήναι προσέταξε καὶ ὑπὸ τεσσάρων τοῦτον στρατιωτῶν τύπτεσθαι· τούτων δὲ ἀτονησάντων, ἕτεροι ἀντ' αὐτῶν εἰσήχθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος τυπτόμενος καθ' ὅλου τοῦ σώματος, ὑπομονὴν δοθῆναι αὐτῷ σιωπηλῶς προσηύχετο τῷ Θεῷ· καὶ Ἄγγελος αὐτῷ φανείς, ἐνίσχυσε λέγων· Θάρσει, μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι. Καὶ καθειρθεῖς, διεβίβασεν ἐν τῇ φυλακῇ ἡμέρας πέντε.

Εἶθ' οὕτω, Γαργάλου τινὸς ἐκ τοῦ βασιλέως κατὰ τε τοῦ Ἁγίου τὴν ἐξουσίαν λαβόντος καὶ κατὰ πάντων τῶν χριστιανῶν, τῆς φυλακῆς ἐξαχθεῖς καὶ τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος ὁ Ἅγιος, προσηύχετο, ἀναθεματίζων τὸ πάτριον σέβας. Τότε ὁ Γάργαλος δύο λώρους προσέταξεν ἐκβληθῆναι ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ἁγίου ἄχρι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰπὼν· Πάντως ἐλθὼν ὁ Χριστὸς σου ἀποκαταστήσει σε ὑγιῆ. Καὶ τούτου γενομένου, δῆσας αὐτὸν ἀσφαλῶς ἐναπέθετο τῇ εἰρκτῇ. Λυθέντων δὲ αὐτομάτως τῶν δεσμῶν καὶ τοῦ Ἁγίου ἀθρόον ὑγιοῦς ἀποκαταστάτος, ὡσπερ πρότερον ἦν, ἰδὼν αὐτὸν ὁ Γάργαλος ἐξέστη· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν, Ἀπόκτεινον, ἔφη, τὸν δυσσεβῆ· οὐ γὰρ υἱὸς μου ἐστίν, ἀλλ' ἐπίβουλος, ἐπεὶ ἐπίστευσε εἰς Χριστόν.

Ἐμβαλὼν οὖν σούβλαν πεφυρωμένην εἰς τὸ οὔς αὐτοῦ καὶ διαβιβάσας εἰς τὸ ἕτερον, ἀπέθετο ἐν τῇ φυλακῇ. Προσευχομένου δὲ αὐτοῦ, ἐλθὼν Ἄγγελος Κυρίου, ἤρε τὴν σούβλαν καὶ ἰάσατο αὐτόν. Ἰδὼν δὲ ὁ Γάργαλος, ἐπὶ βουνεύροις τοῦτον καταξάνας, καθεῖρξε. Καὶ τῇ ἐξῆς πάλιν ῥοῖναις ῥάβδοις ἔτυφεν. Εἶθ' οὕτως, ὀγγίνοις σιδηροῖς τὰς πλευρὰς αὐτοῦ καταξάινων ἀφειδῶς, ἔλεγεν· Ἰδωμεν, εἰ ἔλθη ἄρτι ὁ Χριστὸς σου καὶ ἰάσεται σε· καὶ ὡς μόνον προσηύξατο ἐν τῇ φυλακῇ ὢν, παρευθὺς τὴν ἴασιν ἔλαβε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ ἐν τῇ φυλακῇ οὕτως ἔχοντα, ἐξέστησαν λέγοντες· Μέγας ὁ Θεὸς τῶν χριστιανῶν.

Ὁ δὲ ἄρχων, θυμωθεὶς ἐκέλευσεν ὀγκίνους σιδηροῦς βληθῆναι κατὰ τῶν ὠμῶν αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι ἀπὸ ὥρας τρίτης μέχρις ἐνάτης. Καὶ τούτου γενομένου, ὁ Ἅγιος καὶ ἀπηρωρημένος ὢν, προσηύχετο καθ' ἑαυτόν·

καταχθεις δὲ ἐκειθεν, τῇ φυλακῇ καὶ αὐθις κατησφαλίσθη. Ἡ οὖν μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐπεθύμουν αὐτὸν θεάσασθαι, ἀλλ' ἐφοβοῦντο τὸν βασιλέα.

Ἵπομνησθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς, λέγει τῷ Γαργάλῳ· Ὅτι ζῆ ὁ Γοβδελαᾶς ὁ μάγος; Ὁ δὲ, Ναὶ βασιλεῦ, ἔφη· πολλὰ μὲν ἐνεδειξάμην δεινὰ εἰς αὐτόν, ἔτι δὲ ζῆ. Τότε ὁ βασιλεὺς προσέταξεν ἀποσπασθῆναι τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τένοντος, καὶ καλύφαι τὴν ὄψιν αὐτοῦ· καὶ πάλιν ῥιφθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Τῇ δὲ ἐξῆς μαθὼν ὅτι ζῆ, τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν αὐτοῦ ἐκριζώσας καὶ τοὺς τέσσαρας γομφίους μύλωνας τῶν ὀδόντων αὐτοῦ ἔρριψεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ ὡς κύνα τεθνηκότα, προστάξας μὴ δοθῆναι αὐτῷ ὕδωρ, μηδὲ τινα εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν.

Ἀφίκετο δὲ πρὸς αὐτόν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ καὶ δέδωκεν αὐτῷ ὕδωρ, εἰποῦσα τῷ δεσμοφύλακι· Εἰ τὸ γεγονός κατάφωρόν τι ποιήσης, τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθήσῃ. Καὶ μέχρι μὲν τούτου τὰς ἰάσεις ἐδέχετο, ὡς μὴ πεπαγωμένης οὔσης καὶ στερεᾶς τῆς αὐτοῦ ψυχῆς. Παγιωθείσης δὲ τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἰάσεις μὲν οὐκ ἐδέχετο, ὑπομονὴν δὲ καὶ παρρησίαν καὶ προθυμίαν ἐν ταῖς βασάνοις λαμβάνων, τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιλάμπει τετραυματισμένους ὦν, ἔχαιρε καὶ ἐτέρους ἐθεράπευε καὶ πάντες ἐθαύμαζον ἐπὶ τούτοις.

Γάργαλος δὲ τις ἕτερος μάγος, ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ὦν χάριν πολλῶν κακῶν, ὦν διεπράξατο, ἰδὼν τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ γινόμενα ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια ἐν τῇ φυλακῇ, ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγων· Δέομαί σου, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, μνήσθητί μου ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὁ Ἅγιος εἶπε· Πίστευσον εἰς αὐτόν καὶ ῥύσεται σε ἐκ πάντων τῶν κακῶν σου. Ὁ Γάργαλος εἶπε· Πιστεύω εἰς σέ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· καὶ προσεκολλήθη τῷ Γοβδελαᾶ. Καὶ τῇ ἐξῆς καθήσας ὁ ἄρχων, παρέστησεν ἀμφοτέρους· καὶ ἀποδύσας τὸν Γάργαλον, προσέταξε τύπτεσθαι ῥάβδοις. Τυπτόμενος δὲ καὶ εἰς οὐρανὸν ἀποβλέπων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἔλεγε, διὰ τὸ ὄνομά σου πάσχω, ἐνδυνάμωσόν με. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τὸν δὲ ἅγιον Γοβδελαᾶν βαλὼν εἰς τεκτονικὸν κοχλίαν, κατέθλασε τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἴθ' οὕτω σφαίρας σιδηρᾶς ἐκπυρώσας, τὰς μασχάλας αὐτοῦ κατέκαυσεν. Ἐμβληθέντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν φυλακὴν, οἱ δέσμιοι χριόμενοι ἐκ τῶν ἰχώρων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἐθεραπεύοντο ἐκ τῶν πληγῶν, ὧν ἐπεφέροντο ἐκ τῶν μαστίγων· ἀλλὰ καὶ ἀσθενεῖς εἰσερχόμενοι, ῥῶσιν ἐλάμβανον, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἀκούων δὲ ὁ ἄρχων ἠπίσται· καὶ μετὰ πεντεκαίδεκα ἡμέρας ἐξαγαγὼν αὐτόν τῆς φυλακῆς εὔρεν αὐτὸν ὀλόκληρον, σῶον καὶ ὑγιῆ καὶ ἰδὼν ἐξέστη. Καὶ βαλὼν εἰς λέβητα πίσσαν καὶ τέαφον καὶ ἐκκαύσας αὐτόν σφοδρῶς, προσέταξεν ἐν τούτῳ βληθῆναι τὸν Ἅγιον. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ προσευξάμενος, ἐβλήθη ἐν τῷ λέβητι. Τούτου δὲ διαρράγέντος, ἐξῆλθεν ὁ Ἅγιος ὑγιής, μηδοπωσοῦν μολυνθεὶς παρ' αὐτοῦ.

Τότε σκεψάμενος μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ ὁ Γάργαλος ἐσταύρωσε τὸν Ἅγιον ἐπὶ ξύλου γυμνὸν καὶ ἐτόξευον αὐτόν ἐπὶ ὥρας πολλὰς πλῆθος λαοῦ πολὺ. Καὶ ἦν ἰδεῖν πρᾶγμα παράδοξον· οὐ μόνον γὰρ ὁ Ἅγιος ἄτρωτος ἔμενεν, ἀλλὰ καὶ τὰ πεμπόμενα κατ' αὐτοῦ βέλη ἐν τῷ ἀέρι ἀπώρητο· τοῦτο πάντα ἐξέπληξεν. Ὁ τὴν βουλὴν δὲ ταύτην δούς, ἐπεὶ, τείνας τὸ τόξον κατὰ τοῦ Ἁγίου, τοῦ βέλους ἀνακάμψαντος, τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐτρώθη, δεδήλωκεν αὐθις τῷ βασιλεῖ πάντα.

Ὁ δὲ βασιλεὺς, ταῦτα μαθὼν, ἀπέστειλε Κασδόαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, κατηγήσαι τὸν Γοβδελαᾶν· ἢ καὶ ἀπελθοῦσα καὶ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ κατηχηθεῖσα, γέγονε χριστιανή. Θυμωθείς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ,

προσέταξε ταθήναι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ καὶ ῥάβδοις τύπτεσθαι· οὗ γενομένου, ἔρριψεν αὐτὴν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ. Ἡ δὲ Κασδόα, κειμένη ἐν τῇ φυλακῇ καὶ ὀδυνωμένη ἀπὸ τῶν προσενηχθεισῶν αὐτῇ μαστίγων, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Εὗξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅτι οὐ δύναμαι ὑπενεγκεῖν τὰς βασάνους. Ὁ δὲ Ἅγιος· Ἡ πρὸς Θεὸν σου πίστις μὴ ἐκλίπη καὶ ἐλπίζω εἰς τὸν Χριστόν, εἰς ὃν ἐπίστευσας, ὅτι οὐ μὴ σου ἄψηται βάσανος, οὐδ' οὐ μὴ πειραθῆς ἐτέρων βασάνων.

Ἐξαγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν ἅγιον Γοβδελαᾶν, προσέταξε δεθῆναι τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ ῥιφῆναι εἰς τοὺς μύλωνας ἵππους, ὅπως καταπατηθῆ ὑπ' αὐτῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός· οὗ γενομένου, ἀβλαβῆς διεφυλάχθη εὐλογῶν τὸν Θεόν. Πρωίας δὲ εὗρεθεις σῶος καὶ τῶν δεσμῶν λελυμένος, ἐξέστησεν ἅπαντας. Τότε σούβλας πυρώσας, κατέκαυσεν αὐτόν· εἶθ' οὕτω, δύο ὀγκίνους κελεύει βληθῆναι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ κρεμασθῆναι εἰς δύο ξύλα, ἀπέχοντα ἀλλήλων ἀπὸ πηχῶν τριῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος, καὶ ἀπηρωρημένος ὢν, προσηύχετο.

Δαδιῆς δὲ καὶ Αὐδιῆς, χριστιανοὶ ὄντες, παρειστήκεισαν ἀπογραφόμενοι τὰ τοῦ Μάρτυρος ἄθλα ἐν τῷ κρυπτῷ διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως· πρὸς οὓς ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἰ δυνατὸν ὑμῖν, ἀγάγετέ μοι ὕδωρ καὶ ἔλαιον πρὸς τὸ βαπτισθῆναί με· εἰ δὲ ἀδυνάτως ἔχετε, εὗξασθε, ἵνα τοῦτο γένηται. Ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, ἰδοὺ νέφος μικρόν, ὡς ὀμίχλη, ἐπεσκίασε τὸν Ἅγιον καὶ ἐξέχεε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔλαιον καὶ ὕδωρ κρουνηδὸν καὶ ἤκουσε φωνῆς λεγούσης αὐτῷ· Ἰδοῦ, ἐδέξω τὸ ἅγιον Βάπτισμα δοῦλε τοῦ Θεοῦ Γοβδελαᾶ· καὶ ἐφάνη τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς φῶς καὶ εὐωδία γέγονεν οὐκ ὀλίγη. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος τῆς φωνῆς ἐν τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, προσηύξατο πρὸς τὸν Θεόν, εὐχαριστῶν καὶ δοξάζων αὐτόν.

Καταγαγὼν δὲ τοῦτον ὁ Γάργαλος ἐκ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὀξύνας καλάμους, προσέταξεν ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ κατακεντηθῆναι ἀπὸ ποδῶν ἄχρι κεφαλῆς. Ὁ δὲ ἅγιος Μάρτυς ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας κατακεντούμενος καὶ πρὸς Θεὸν εὐχόμενος, παρέδωκε τὴν ψυχὴν.

Τότε ὁ Γάργαλος, δῆσας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν σπαρτίῳ καὶ ἵπποις ἀγρίοις τοῦτο προσδήσας, ἐκέλευσε γυμνὸν τὸ σῶμα ἔλκεσθαι εἰς τραχεῖς καὶ πετρώδεις τόπους, ὅπως αἱ σάρκες αὐτοῦ πάσαι διαμερισθῶσι τῇ γῇ καὶ ταῖς πέτραις· ὃ καὶ γέγονε. Τὸ δὲ περιλειφθὲν αὐτοῦ σῶμα κόψας εἰς τρεῖς μερίδας, διεσκόρπισεν· ὅπερ λαβόντες πολλοῦ τιμήματος οἱ προμνημονευθέντες ἄνδρες χριστιανοί, οἱ καὶ πρεσβύτεροι ὑπῆρχον, Δαδιῆς καὶ Αὐδιῆς καὶ Ἀρμαζαδὰκ ὁ διάκονος, ἀπήγαγον ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν καὶ ἀρώμασι καὶ σινδόσιν εἰλίσαντες, κατέθεντο ἐπιμελῶς.

Τὸν δὲ ἅγιον Δάδαν τὸν ἐνδοξότατον, τὸν καὶ συγγενῆ τοῦ βασιλέως, πρότερον πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως βασάνισαντες, κατέκοψαν μεληδόν· καὶ οὕτω καὶ αὐτὸς ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη. Φιλόθεοι δέ τινες, λαβόντες αὐτοῦ τὰ συγκοπέπτα λείψανα καὶ κηδεύσαντες, κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. Ψαλλόντων δὲ καὶ τῶν προμνημονευθέντων τριῶν ἀνδρῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός, περὶ τὸ μεσονύκτιον εὗρέθη καὶ ὁ ἅγιος Γοβδελαᾶς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καὶ φησὶν· Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, ἀδελφοί, καὶ στήτε ἐδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι, καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι. Οἱ δέ, ὡς εἶδον αὐτόν, ἐχάρησαν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς πάλιν· Καὶ δώη ὑμῖν Κύριος τὸν μισθὸν ὑπὲρ ὧν μοι πεποιήκατε.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Δαδιῆ, λέγει· Λάβε τὸ κέρασ τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ εἴσελθε εἰς τὸν περίβολον

τοῦ βασιλέως καὶ χρίσον Κασδόαν τὴν ἀδελφὴν μου, καὶ μετάδος αὐτῆ τοῦ ἁγίου Σώματος. Ὁ δέ, λαβὼν αὐτά, ἐπορεύθη. Καὶ ὡς κατέλαβε τὴν θύραν, ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτῷ· καὶ βαπτίσας αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ μεταδοὺς αὐτῆ τοῦ Δεσποτικοῦ Σώματος, εἶπεν· Ἄπελθε καὶ κάθειυδε ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ εὐθέως λαβὼν ὁ Ἄγγελος τὴν ψυχὴν αὐτῆς, ἀπῆλθε πρὸς οὐρανοὺς.

Πρωίας δὲ εἰσελθοῦσα ἡ μήτηρ αὐτῆς καὶ εὐροῦσα ταύτην τελειωθεῖσαν, ἀπῆλθε πρὸς τὸν βασιλέα καὶ λέγει αὐτῷ· Τοῦ λοιποῦ, βασιλεῦ, χαίρει, σὺ καὶ ἡ βασιλεία σου· ὁ υἱός μου, ὡς μυρίων φονευτῶν ἐγκλήματα μόνος ἔχων, μυριοπλασίως τιμωρηθεῖς, τοῦ ζῆν παρὰ σοῦ ἀπηλλάγη. Ἴδου νῦν καὶ ἡ θυγάτηρ μου, ὡς φονεύτρια τοῦ ἰδίου πατρός, γυμνὴ ὡσπερ ληστής ταῖς ἀκανθώδεσι ῥάβδοις καταξανθεῖσα, καὶ αὐτὴ ἐτελεύτησε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀνάκλητος ἐκεῖνος καὶ αἰμοβόρος βασιλεὺς, οὐδοπωσοῦν ἐκάμφθη πρὸς οἶκτον.

Ἡ δὲ βασίλισσα, λαβοῦσα ἀρώματα πολυειδῆ καὶ ἡδύπνοα, ἐμύρισε τὸ λείψανον τῆς Ἁγίας αὐτῆς θυγατρὸς, καὶ πορφύρα βασιλικῆ εἰλίσασα, κατέθετο μετὰ Γοβδελαᾶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, εἰς δόξαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλανθρώπου Θεοῦ ἡμῶν, ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ ἐλεήμονος, τοῦ ἐκ Γάζης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φρατέμου, ἐπισκόπου Αὐτισσιοδώρου (Autissiodorum, Auxerre) ἐν Γαλλία. (†450)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λεωδουίνου (Leudwinus), ἰδρυτοῦ τῆς μονῆς Μεττλάχης (Mettlach) καὶ εἶτα ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) Γερμανίας. (†713)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν ὁσίων Καθόλδου (Catholdus), Ἄννωνος (Anno) καὶ Διετχάρδου (Diethardus), εὐαγγελιστῶν τῆς περιοχῆς Ἄισταττ (Eichstätt) Γερμανίας. (τέλη ἡ αἰ.)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλαρίχου (Alaricus), μοναχοῦ τοῦ ἀββαείου Ἄνσειδέλνης (Einsiedeln) Ἑλβετίας, εἶτα ἐρημίτου ἐπὶ τῆς νήσου Οὐφφνάου (Uffnau) ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Ζυρίχης. (†975)

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κυπριανοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Οὔστιουγκ ἐν Βολογκντᾶ. (†1276)

Στίχ. Ἄγρυπνος ἀπρόϊτος ἀσκητῆς θεῖος,
Φῶς Κυπριανὸς ὤφθη τῶν μοναζόντων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Μαλαχίου, τοῦ ἐκ Ῥόδου μὲν καταγομένου ἐν Ἱεροσολύμοις δὲ διὰ τὴν ὁμολογίαν Χριστοῦ σούβλη διαπαρέντος καὶ τελειωθέντος. (†1500)

Στίχ. Ῥόδον εὖοσμον ἐκ Ῥόδου ἀνατείλας,
Παράδεισον κοσμείς, ὦ Μάρτυς Μαλαχία.
Ἐν Σιῶν ἠξίωσαι τοῦ θεοῦ πάθους,
Κοινωνῆσαι ἐνδοξε ὡς Θεοῦ φίλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Ὁσιομαρτύρων τῶν ἐν τῇ Μονῇ τῶν Στροφάδων ἀναιρεθέντων, ἐν ἔτει ,αφλ' (1530).

Στίχ. Τοῦ μαρτυρίου συνειδήσεως τέλος,
Εὖρον Πατέρες οἱ τῶν Στροφάδων ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὁνουφρίου, ἐν τῇ μονῇ Ἁγίου Δαυὶδ Γκαρέγι ἐν Γεωργία. (†1733)

Στίχ. Ἐν μέσῳ σκύμων τεταραγμένων τοῦ αἰῶνος τούτου,
Τὸν τῆς εἰρήνης ἄρχοντα σὺ ἐπεκαλέσω.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Βου ξ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ'

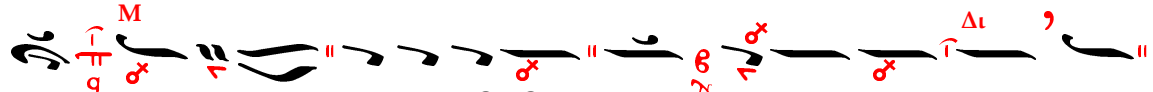

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θο μενος ταυτηστα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

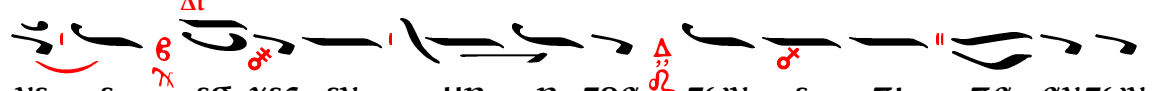

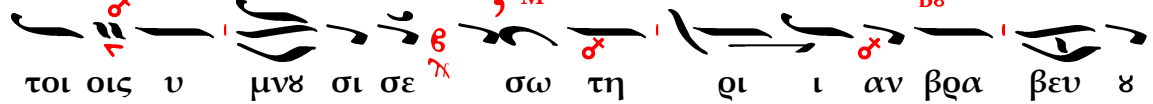
T^{B8} ους σου ους υ μνο λο γ8ς Θε ο το ο κε
η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σονσυγκρο τη
σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
θει α δο ξη σα στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T^{B8} ην α νε ξι χνι α σον θει αν β8 λην της

 εκ της Παρ θε ε νθ ς σαρ κω σε ως ^{Πα} σθ τθ υ ψι

 στθ ^M ο ο προ φητης Αβ βα κθμ ^θ κα τα νο ων ε

 κραυγα ^{Βθ} α ζε ^θ δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε ^θ

ὠδὴ ε΄

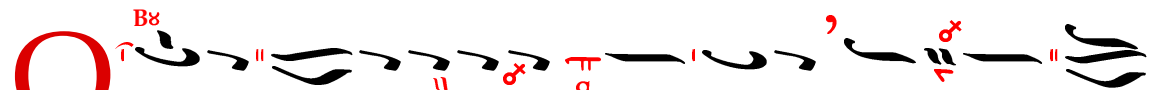

Ε ^{Βθ} ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α

 δο ξη σθ ^θ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε

 νε ε ^θ εσ χες εν μη η τρα ^θ των ε πι πα αντων

 Θε ον ^θ και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον ^θ πα σι

 τοι οις υ μνθ σι σε ^θ σω τη ρι ι αν βρα βευ θ ^{Βθ}

σα ^θ

ὠδὴ ς΄

Τ ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον ^θ τε λην τες ε ορ

 την οι θε ο φρονες ^θ της Θε ο ο μη το ρος ^θ δευ τε τας ^{Βθ}

 χει ρας κρο τη σω μεν ^θ τον εξ αυ της τε χθε εν

 τα Θε ον δο ξα ζοντες ^θ

ὠδὴ ζ΄

Ο ^{Βθ} υκ ε λα α τρε ευσαν ^θ τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες και ροντες ε ψαλ
 λον Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει
 ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε
 νος την οι κς με νην α πα σαν α γει ρει
 ψα αλ λς ς σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τς αι
 ω ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και

η γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε

ω ω τω ω σω τη ρι μ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Χ** Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω

σιν της δε λησ αυ τ ε ι δε γαρ α πο τ ε νυ ν μα

κα ρι ε σι με πα σαι αι γε νε αι

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ και

το ελεος αυτες εις γενεαν και γενεαν
αντοις φοβου μενοι αυτον

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

4 **Χ** **B♯** **E**ποιησε κρατος εν βραχιονι αυτης
διεσκορπισεν υπερηφανα διανοια καρδια αυτων

Tην τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδιαφθορωσθεον Λογον τεκουσαν την οντως Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

5 **Χ** **B♯** **K**αθειδυναστας αποθρονων και υψωση ταπεινωσεν αυτων τασηνεπλησεν αγα

θω ων και πλτ τδ εν τας ε ξα πε στει λε κε νδ

ε
χ

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ

μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τδ ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ωδὴ θ'

A πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι λα

μπα α δα χα μενος Πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α

υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε ρα

θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και

βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε

Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Γ'.

Ἦχος Βου-θ

O

 τι Χρι στο ος ε γη η γεθ ται μη τις

δι α α πι στει ει τω ε φα νη τη η Μα
 ρι ι α γαρ ε πει τα κα α θω ρα α θη τοις
 εις α γρον α α πι ς ς σι μν σταις δε πα α
 λιν ω ω φθη α να κει με ε νοις ε εν δε κα
 ους βα πτι ζει ει ν εκ πε εμ ψας εις ς ρα ν ς ς
 ς ς ο θεν κα τα βε βη κεν α α νε λη η
 φθη ε πι κυ ρω ων το κη η ρυ γμα πλη θε
 σι τω ων σημει ει ων

Τοῦ ὁσίου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ.

Εν δο ξη πα α ρι στα α με νος Θε ω τω
 Πα αν το κρα α το ρι Κυ ρι α κε συ υν τω θει
 ει ει ω Χα ρι τω νι θε ε ο κη η ρυ ξ α
 δι α λει πτω ς με ε μνη σο των εκ τε λ ς ς ν
 των Α α γι ε την φω το φο ρον μνη η μην σ
 και σε Χρι στ ς υ υ πη ρε ε την τι μω ντων Πα τε

ερ εκ πο ο θου

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυ ρι ως Θε ε ο το ο κον σε ο μο
 λο γα ρ μ εν Δε εσποινα οι δι α σα σε ε σω σμε
 ε ε νοι και γαρ Θε ον α α πορρη η τως
 κυ η σα ας τον λυ υ σα ντα δι α Σταυ ρα τον
 θα α να τον προς δ'ε αυ τον ελ κυ υ σαντα Ο
 σι ων δη μ α ρ μεθ ω ων σε α νευ φη μ με εν
 Παρθε ε νε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πά Πα ρ

Πα α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
 α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
 νει τε τον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου
 ου ρα α ανων αι νει τε α αυ το ο ον εν τρι
 οισ υ ψι ι ι ι στοις σοι πρεπει υ υ μνος τω ω
 Θε ε ω

A^{Πα} λ νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
 οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει
 ει ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α
 μει εις α α αυ του σοι^{Κε} πρε πει υ υ μνος τω ω
 Θε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
 δοξα
 αυ τη ε σται πασι τοις οσι ι οις α α αυ
 τῶ

K^{Πα} υ ρι ι ε ε σφρα γι σμε νου του τα φου υ πο των
 πα ρα α νο ο ο μων προ η η λθες ε εκ του ου μνη
 η η η μα α α α τος καθως ε τε χθης εκ
 της Θε ο ο το ο ο κου ουκ ε γνωσαν πως ε
 σα αρ κω ω ω θης οια σω ω μα τοι οι σου ου Α
 α α α αγ γε ε ε ε λοι ουκ ησ θοντο πο τε α
 νε στης οι φυ λασ στοντες σε στρα τι ι ω ω ω ται
 αμ φο τε ρα γαρ ε σφρα γι σται τοις ε ε ε ρευ

νωω ω ω σι πε φα νε ρω ται δε τα θαυ μα τα
τοις προ σκυ νου σιν εν πι ι σται το ο μυ υ στη η η
ρι ι ι ι ον ο α νυ μνου σιν α πο δος η μιν αγ
αλ λι α α σιν και το με ε γα ε ε ε λε ος

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

στε ρε ω μα τι της δυ να με ως α α αυ
τδ

Κυ ρι ι ε τους μο χλους τους αι ω νι ι ους συ ν
τρι ι ι ψας και δε σμα δι αρ ρη ξας του μνη ματος
α νε ε στης κα τα λι πω ων σου τα α ε εν τα
α α α α φι ι ι ι α εις μαρ τυ ρι ι ον
τη ης α α λη η θους τρι ι η η με ε ε ε ρου ου
τα φη η η ης σου και προ η γες εν τη Γα α λι ι
λαι αι αι α ο εν σπη λαι αι ω ω τη ρου ου ου ου
με ε ε ε νος με γα σου το ε λε ος α κα τα
λη πτε Σω τη ρ ε λε η η σον η η μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης α α αυ τσ

Κυ ρι ι ε αι γυ ναι κες ε δρα μον ε πι ι

το ο μνη η η μα του ι δειν σε τον Χρι στον τον δι

η μα α ας πα θο ο ο ν τα και προ σελ θου σαι

ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι ιθ ον κα α θη η η

με ε ε ε νον τω ω ω φο ο βω κυ υ υ λι

σθε ε εν τα και προς αυ τας ε βο η η σε ε λε

ε ε γων α α νε στη ο Κυ υ υ υ ρι ι ι

ι ος ει πα τε τοις Μα θη ταις ο τι α νε στη εκ νε

κρων ο σω ω ζων τα ας ψυ χα α ας η η μων

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ι ω και αι κι θα α α ρα

Κυ ρι ι ε ωσ περ ε ξηλ θες ε σφρα γι σμε ε νου

του ου τα α α α α φου ου τω σει σηλ θες και των θυ

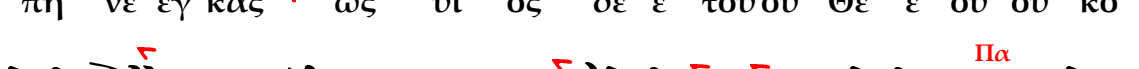

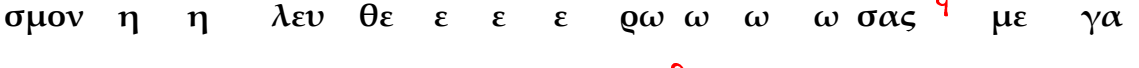
 ρων κε κλει σμε νων προ ος τους Μα α α θη τα α α ας

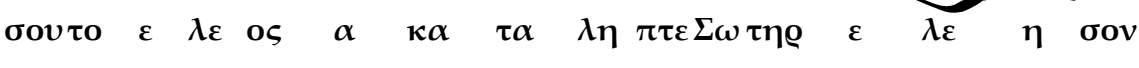
 σου ^φ δει κνυ ων αυ τοις τα του σω ω μα το ος πα α α

 θη ^u α περ κα τε δε ξω σω τη ηρ μα κρο ο ο θυ

 μη η η η σας ^π ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ μω λω πας υ

 πη νε εγ κας ^{Κε} ^u ως υι ος δε ε του ου Θε ε ου ου κο

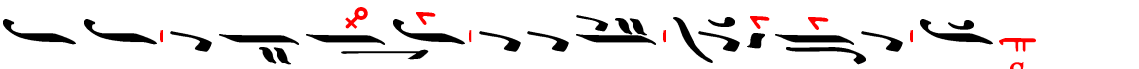
 σμον η η λευ θε ε ε ε ρω ω ω σας ^{Πα} ^u με γα

 σου το ε λε ος α κα τα λη πτε σω τηρ ε λε η σον

 η η μας ^Δ

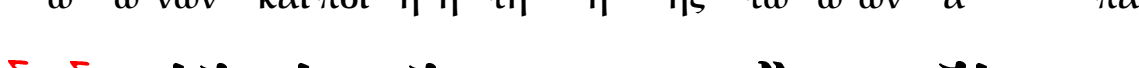
Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

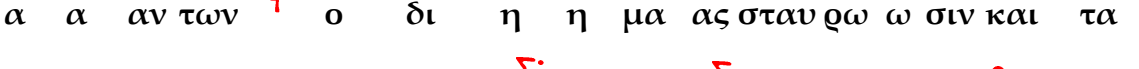
Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^χ
^Δ
^δ

 εν χορ δαι αι αι αις και αι ορ γα α α α νω ^π

Κ ^{Πα} ^u υ ρι ι ε ο βα σι ι λευς τω ων αι αι ω

 ω ω νων ^u και ποι η η τη η ης τω ω ν α πα

 α α αν των ^π ο δι η η μα ας σταυρω ω σιν και τα

 φην σαρ κι κα τα δε ξα α με ε νος ^u ι να η

 μας του ου Α α δου ε ε λε ευ θε ρω ω ω σης

πα α αν τας συ ει ο Θε ε ο ος η η η μων εκ

τος ου αλ λο ον ουκ οι οιδα μεν

Στίχ. 5'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινείτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ
πα σα πνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Κυ ρι ι ε τα υ περ λαμ πον τα σου θαυ μα τα

τις δι η γη σε ε ται η τις α α να αγ γε ε

λει τα φρι κτα σου ου μυ στη η η η ρι ι ι ι

α ε ναν θρω πη σας γααρ δι η η μας ως αυ το

ος η η θε λη η σας το κρα τος ε φα νε ε ρω ω

σα α ασ τη ης δυ να α α με ω ω ω ως σου εν

γαρ τω Σταυ ρω σου τω λη στη πα ρα δει σον η νοι οι

ξας και εν τη η τα α φη η σου τους μο χλους του ου

Α α δου ου συ νε ε ε ε ε τρι ι ι ι ψας

και εν τη α να στα σει ει σου τα συμ παν τα α ε

πλου ου ου τι ι ι ι ι σας ευσπλα γχνε δο ο ο ξα α

σοι ^Δ_δ

^χ Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητω ἡ χεὶρ σου ^Δ_δ ^κμη ε πι

^χ λαθη των πενηη των σε εις τεεεεελος ^π_ρ

M^{Πα}υροφοροι γυναικες τον ταφον σου

κατααλαβου ουσαι ^{Πα}_υ ^π_ρ λι ανρωι επε

ζητουν σε μυυριισαι ^Δ_δ τον αθανατον λοοο

γον και αιθεεον ^π_ρ και του αγγελου τοις

ρημασιν ενηηχηηθει ειεισαι ^{Πα}_υ ^π_ρ υπεστρεφον

ενχααρατοις αποστολοις μη νυυσαι ε

εμφααανωσ ^π_ρ οτι ανεστης η ζωηηητω

νααπααντων ^π_ρ και παρειστω κοσμοιλαα

σμον ^π_ρ και το μεεγαεεεελεεος ^Δ_δ

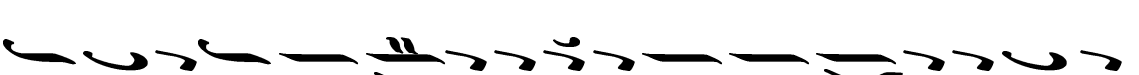

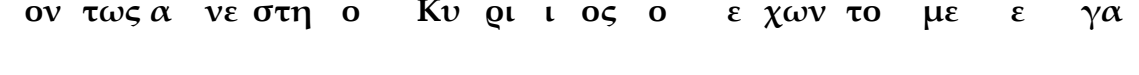
^χ Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου ^Δ_δ ^π_ρ δι η γη

^χ σομαι παντα τα θαυμασι αααα

σε ^π_ρ

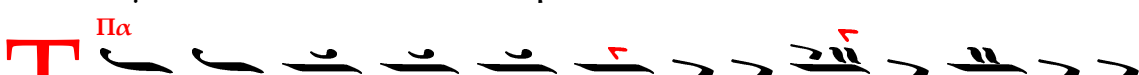

T^{Πα}ου θεοδεγμονος ταφπροστας Ιουδαι

ους οι φυ λα κες ε λε ε γον ω της υ μων μα ται ο
 φρο νο συ υμ βου ου λης φυ λα τει τον α πε ρι γρα
 πτο ν δο κι μα σαν τες μα την ε κο ο πι ι α α α
 α α σα α α τε κρυ ψαι την α να στα α σιν του Σταυ
 ρω θεν τος βου λο με ε νοι τρα νως ε φα α νε
 ρω ω ω σα α α τε ω του υ μων μα ται ο ο
 ο φρο ο νος συ υ υ νε δρι ι ι ι ου τι πα λιν
 κρυ ψαι συμ βου λευ εσ θε ο ου κρυ πτε ε ται μα λ λον δε
 πα ρ η μων α κου σα α τε και πι στευ σαι θε λη σα
 τε των γε νο με ε νων τη ην α α λη η η η
 θει ει ει αν Αγ γε λος α στρα πη φο ρος ου ρα
 νο θε εν κα α τε ελ θω ω ων τον λι θον α α πε
 κυ υ υ υ λι ι ι ι σεν ου τω ω φο ο ο βω νε
 κρω ω σει συ νε σχε ε θη η η μεν και φω νη
 σας ταις κρα ται ο φρο σι Μυ ρο φο ροις ε λε γε γυ ναι αι
 ξι ου χ ο ρα τε των φυ λα α κων την νε ε ε ε

 κρω ω ω σιν και των σφρα γι δων τη ην δι ι

 α α α λυ υ υ σιν του Α α δου τε ε τη ην

 κε ε ε ε ε νω ω ω σιν τι τον το νι κος

 του Α δου κα ταρ γη σα αν τα και του θα να του το κεντρον

 συν τρι ι ψα αν τα ως θνη η το ον ε πι ι ι ζη

 τει ει ει τε ευ αγ γε λι σα σθε ε δε ε

 τα χυ πορευθεισαι τοις Α πο στο λοις την Α να στα α

 σιν αφ α φο βως κραυ γα α α α ζου ου ου σαι

 ον τως α νε στη ο Κυ ρι ι ος ο ε χων το με ε γα

 ε ε ε λε ος

Ἑωθινόν Γ'

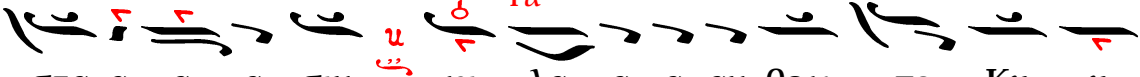
Ἦχος Γα ϕ

 ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

 αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ι

 ης Μαγ δα λη νη η η ης Μα α ρι ι ι

 α ασ την του Σω τη η η η ρο ος ευ αγ γε

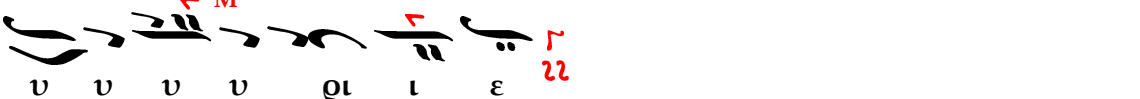
λι ι ι ι ζο ο με ε ε νης ε εκ νε εκρων
 α α να α α στα α α σι ι ι ιν και αι ε εμ
 φα α νει ει ει α αν δι α α πι στου ου ουον
 τες οι οι οι Μα α α α α θη η η οι Μαθη η
 ται αι γαι αι αι αι ω νει δι ι ζο ο ον
 το το της κα α αρ δι ι ι ι α ας σκλη η η
 ρο ο ον αλ λα α α τοις ση μει ει ει ει οις κα
 θο πλι σθεν τες και θαν μα α σι προς το κη η ρυ υ υ
 υ γμα α α Α α πε στε ε ελ λο ο ον το ο και
 Συ μεν Κυ ρι ι ε προς τον αρ χι φω τον α νε
 λη η η φθηης Πα τε ε ε ρα οι δε ε κη
 η η η η η η ρυ υ υ υ ε κη η ρυ υ
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον παν τα
 χου ου ου ου τον λο γο ον τοις θα αυ μα σι πι ι στου ου
 ου με ε ε νοι οι δι ο οι οι φω τι σθε ε εν
 τες δι ι α α αυ των δο ξα α α α ζο ο

 με ε ε εν Σου την εκ νε κρω ων α να α α α

 στα α α α σιν φι λα α α αν θρω πε Κυ υ

 υ υ υ υ ρι ι ε

Καὶ νῦν...

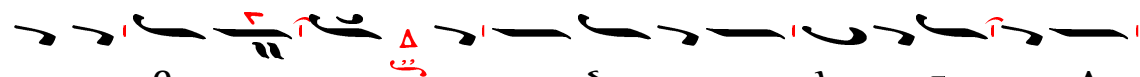
Ἦχος Δι-Ϡ

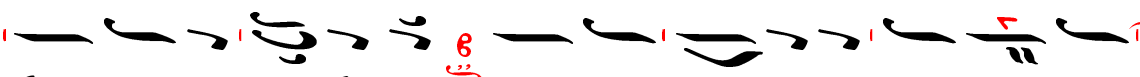
 περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο

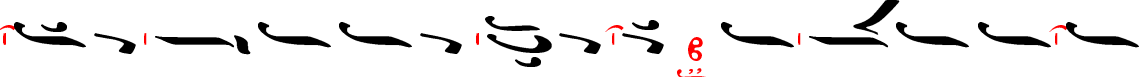
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τϛ εκ σϛ

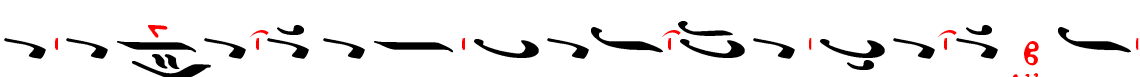
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι

 ο α νυ μνην τεσ βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

 ο ξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος π̣ά Πα ρ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ ψι

ιστοις Θεω ^{ν'}₂₂ και επι γης ειρη η νη εν αν

θρωποις ευδοκία ^{ν'}₂₂

Υμνουμεν Σε ευλογουμεν Σε προσκυνουμεν

Σε δοξολογουμεν Σε ^{ν'}₂₂ ευχαριστουμεν Σοι δι

ατην μεγαλην σου δοοαν ^{ν'}₂₂

Κυριε Βασιλευ ^{ν'}₂₂ επουρα νιε Θεε Πα

τερπαντο κραατορ ^{ν'}₂₂ Κυριε Υιε μονογενης Ι

ησου Χριστε και Αγιον Πνευμα ^{ν'}₂₂

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι

ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του

κοσμου ελεησον ημας ο αιαιωντας αμαρτι

ας του κοσμου ^{ν'}₂₂

Προσδεξαι την δεησιν ημων ^{ν'}₂₂ ο καθημε

νοσ εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α

μην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α Σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθηναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας

θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα Σα^{u (τρεις)}

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α^{v'} ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε

η σο ον με^{v'} ι ασαιτην ψυ χηνμουου ο τι η μαρ

τον Σοι^{u'}

Κυ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με^{v'}

του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος

μου^{u'}

Οτι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου

ο ψο με θα φως^{u'}

Πα ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου

σι Σε^{u'}

Αγι ος ο Θε ος^{v'} Α γι ος Ι σχυ ρος^{v'} Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας^{u (τρεις)}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι^{u'}

Και νυ υν και α ει^{v'} και εις τους αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{υ̇ ρ̇}

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇}

Ἀσματικόν. ^{χ̇}

A γι ι ι ος ο θε ε ο ος ^{υ̇ ρ̇} Α α α α

γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Α α α

θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα

α α ας ^{υ̇ ρ̇}

Ἦχος ^{λ̇ ρ̇} Κε ρ

A να στα ας εκ τϑ μνη μα τος και τα δε

σμα δι αρ ρη η ξας τϑ α α δου ^{υ̇ ρ̇} ε λυ σαστο κα τα

κρι μα τϑ θα να τϑ Κυ ρι ε ^{υ̇ ρ̇} πα αν τας εκ των πα

γι ι δων τϑ εκ θϑ ρυ σα μενος ^{υ̇ ρ̇} εμ φα νι σας σε

αυ τον τοις Α πο στο λοις σου ^{υ̇ ρ̇} ε ξα πε στει λας αυ τϑς

ε πι το κη ρυ γ μα' ^{υ̇ ρ̇} και δι αυ των την ει ρη νην πα

ρεσ χες τη οι κου με ε νη μο ο νε ε πο λυ ^{χ̇} ε λε

ε ε ε ε ε ^{υ̇ ρ̇}

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Νη Μ Νη
Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον ^ν ρ

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^ε ρ

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον ^Δ ρ

Δι
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Δ ρ

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ε ρ

Νη
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^ν ρ

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Α.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

ᾠτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοιμάσασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι
α

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω
νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νυ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Ἁ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος π̣ᾠ̣ Κε δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευμα τι ^{u q̣} τον
 εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
 α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ^{u q̣} ο τι
 ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
 να τον υ πο μει ναι ^{u q̣} και ε γει ραι τους τεθ νε
 ω ω τας εν τη εν δο ζω α να στα σει αυ του ^{u q̣}
 τὸ τέλος του ου ου ου ^{u q̣}

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
 μεν Χρι στω ω ω ω ^Δ σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω ν

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ς ι α

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος π̄ ς Κε δ

Τ^{Κε} ον συ να ναρχον λο γον Πα τρι και Πνευ μα τι τον
εκ Παρ θε νου τε χθεν τα εις σω τη ρι αν η μων
α νυ μνη σω μεν πι στοι και προ σκυ νη σω μεν ο τι
ηυ δο κη σε σαρ κι α νελ θειν εν τω σταυ ρω και θα
να τον υ πο μει ναι και ε γει ραι τους τεθ νε
ω ω τας εν τη εν δο ξω α να στα σει αυ του

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος π̄ Πα ρ

Τ ης ε ρη μϛ πο λι της και εν σω μα τι Αγ γε
λος και θαυ μα τω ρος α νε δει χθης θε ο φο ο ρε
Πα τη ρη μων Κυ ρι α κε νη στει α Αγ ρυ πνι α προ

σευ χη ^Δου ρα νι α χα ρι σμα τα λα βων ^Δθε
 ρα πευ εις τας νο σθεν τας ^Δκαι τας ψυ χας των πιστει προ
 στρε χοντων σοι ^πδο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν ^Δ
 δο ξα τω σε ε στεφα νω σαντι ^Δδο ξα τω ε νερ γων
 τι δι α σα πα σιν ι α α μα α τα ^π

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

^{Πα}
Τας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα
^Δτε α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δδι α βι ι ς πα τη ρ η
^πμων Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δου ρα νι α χα
^πρι σμα τα λα βων α γου πνι αις και νη στει ει αις
^πι ε ρω γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σα ^πο ον περ κα θι
^Δκε τευ ων εκ τε νως ^ΔΝα α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^Δ
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
^πος

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η Γα Νη Γα
ει ω Πνε ευ μα τι συγ κρο τη θεν τες ²² δη μος
Νη Γα Πα
ω ω φθη τε τρο παι ο φο ρος ²² Α θλο φο ο ροι Χρι
Νη
στς ⁹ ς τεσσα α ρα κο ον τα ⁹ δι α πυ ρος γαρ και υ
Γα Πα
υ δα τος εν δο ξοι ⁹ δο κι μα σθεν τες λαμ πρω ως ε
Γα
δο ο ξα σθη η τε ⁹ αλλ αι τη σα σθε Τρι α δα την υ περ
Πα
ου σι ον ⁹ δω ρη σασ θαι η μιν το με γα ε ε
Γα
λε ος ²²

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος Γα ρ

Α Γα
γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα τουρ
Νη
γοι ⁹ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
Γα
μων ⁹ δω ρε αν ε λα βε τε ⁹ δω ρε α αν δο ο
Γα
τε η μιν ⁹

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακταιαι
 σχυν τε μεσι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας αλλα προ φθασον ως α γα θη εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

Τρισάγιον Κυριακου Ἰωαννίδου τοῦ "Καλογήρου".

Ἦχος Πα φ

Αμη η η ην Α γι ος ο Θε ε ε ος Α α
 γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο ος α α θα
 α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η σον η η
 η μας

Τὸ τρίτον.

Α α γι ος ο ο θε ε ε ος

Α α α γι ος Ι σχυ υ υ ρος Α γι ι ο

ος α α θα α να α το ο ος Ε λε ε ε η η η

σον η η η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α α ει και ει εις

τες αι αι ω ω νας των αι ω ω νων α α α

μην

Α γι ι ο ος α α θα α να α το ο ος ε

λε ε ε η η η σο ον η η η μας

Δύναμις.

ε ε Δυ υ υ υ υ υ να α α α μις

Α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ε α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος ο Θε

ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ος

Κράτημα

ο ο ο το ο ο ο ο το ο ρο ρο ο ο

το ο ο το ο ι το ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ρου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο ο

τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε

εμ

ο ο ο ο ο ο Θε ε ε ε ε χ ε ε ε ε

ε ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

α ρα α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ιε α α α α

α α α α α α Α γι ο ο ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ος

Κράτημα

ο ο ο το ο ο ο ο το ο ρο ρο ο ο

το ο ο το ο ι το ο τε ε ε ε

τε ε ε ε ρι ρε ε ε ρι ρι ρε ε ρε ε

εμ τε ε ε ε ρι ρε ε ρι ρε ρου τε ε

ε το ο ο ο το ο ο ο το ο το ο ο

τε ε ε ε ρι ρε ε εμ τε ρι ρε ρι ρε ε

εμ

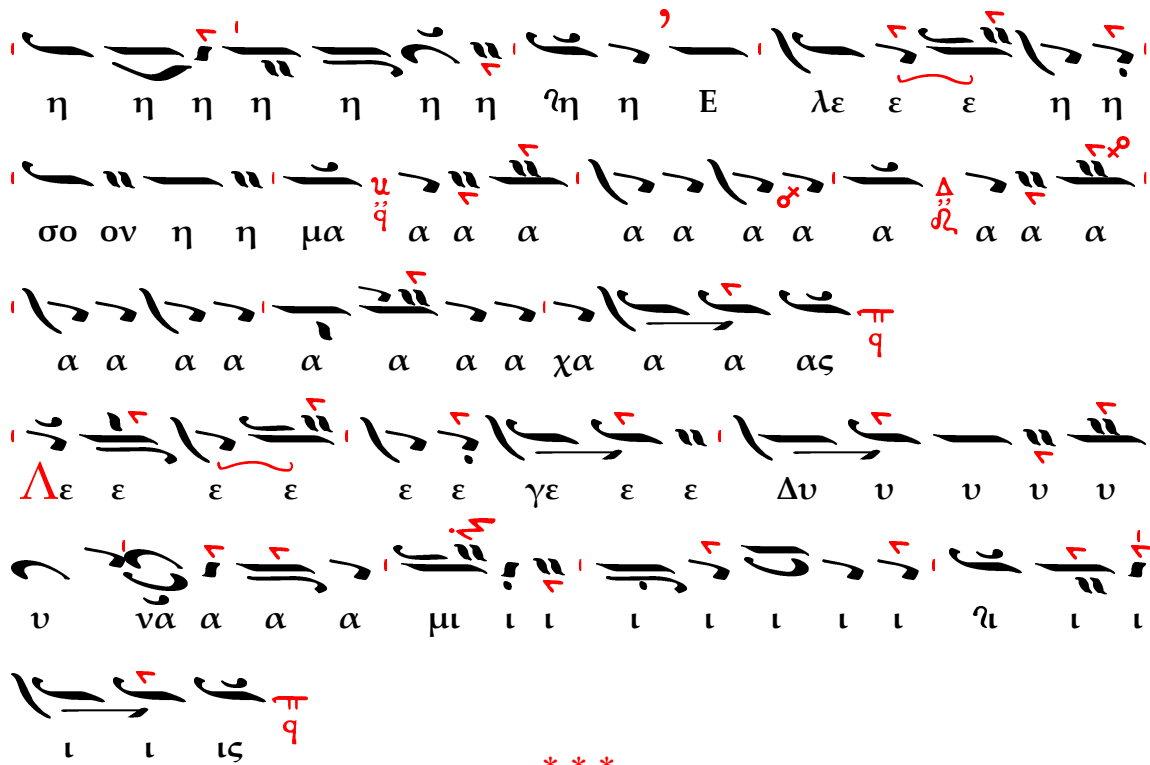
Ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ Ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α ρα α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ρι ι α α α γι ι ος

 η η η η η η η η η Ε λε ε ε η η

 σο ον η η μα α α α α α α α α α

 α α α α α α α χα α α ας

 Δε ε ε ε ε ε γε ε ε Δυ υ υ υ υ

 υ να α α α μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ις

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΔ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν
(Β' Κορ. α' 21-β' 4).

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. α'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

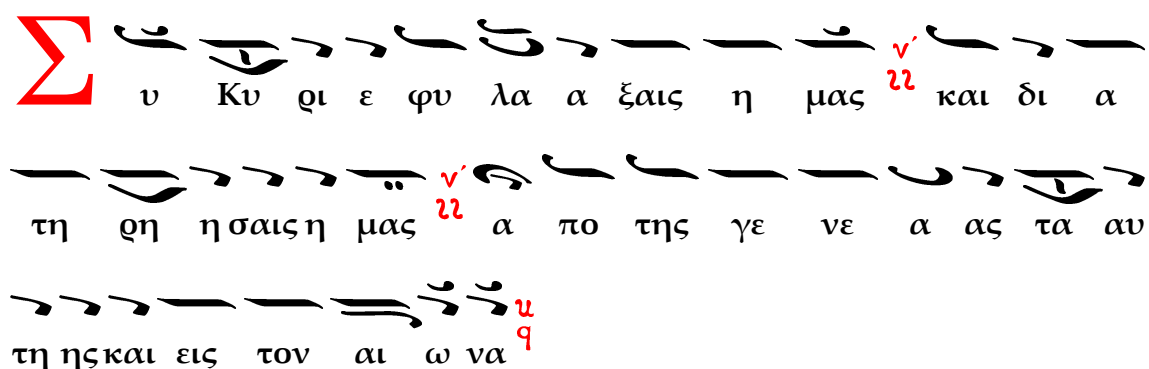
(Ψαλμὸς ια')

Σύ, Κύριε, φυλάξαις ἡμᾶς καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. (ια' 8)

Στίχ. Σῶσόν με, Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων. (ια' 2)

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

 Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας και δι α

 τη ρη ησαις η μας α πο της γε νε α ας τα αυ

 τη ης και εις τον αι ω να

Στίχ. Σῶσον με , Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος ^u ₉ ο τι ο λι
 γω ^χ _{v'} ₂₂ θη σαν αι α λη θει αι α πο των υι ω ω ν των
 αν θρωπων ^u ₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{v'} ₂₂ και δι α
 τη ρη ησαις η μας ^{v'} ₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
 τη ης και εις τον αι ω να ^u ₉

Στίχ. Κύκλω οί ἄσεβεις περιπατοῦσι ^u ₉ κα τα το υ ψος σθ
 ε πο λυ ω ρη σας ^{v'} ₂₂ τς υι 8 8ς των αν θρωπων ^u ₉

Σ υ Κυ ρι ε φυ λα α ξαις η μας ^{v'} ₂₂ και δι α
 τη ρη ησαις η μας ^{v'} ₂₂ α πο της γε νε α ας τα αυ
 τη ης και εις τον αι ω να α α α ^u ₉

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστὸν καὶ χρίσας ἡμᾶς Θεός, ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς καὶ δοὺς τὸν ἄρραβῶνα τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν οὐκέτι ἤλθον εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει ἐστήκατε. Ἐκρίνα δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λύπῃ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ἐστὶν ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ; Καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτό, ἵνα μὴ ἐλθῶν

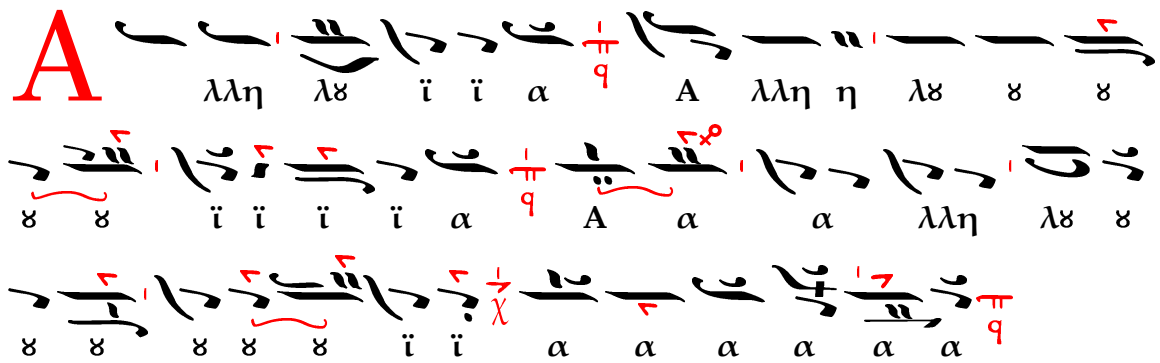
λύπην ἔχω ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν. Ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρῦων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

ᾠχος Πάφ

A λλη λϝ ï ï α A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ï ï ï ï α A α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï α
 χ T α ε λε η σϝ Κυ ρι ε εις τον αι ω να
 α σο μαι εις γε νε αν και γε νε αν α πα
 γγε λω την α ληθει α α αν σϝ εν τω στο μα
 τι ι ι ι ι μϝ

A λλη λϝ ï ï α A λλη η λϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ï ï ï ï α A α α λλη λϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ï ï α
 χ O τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι
 κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα
 σθη σε ται η α λη θει α α α α σϝ

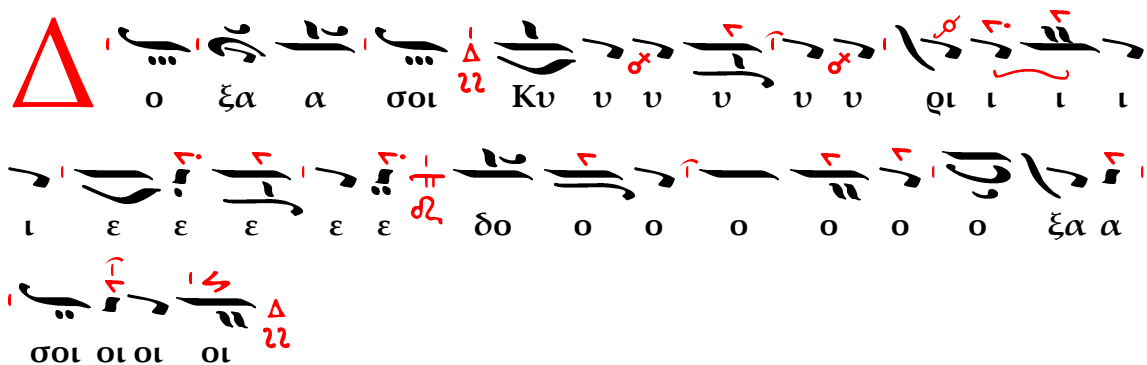
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Β' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Γ' 31-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιήτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; Καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.

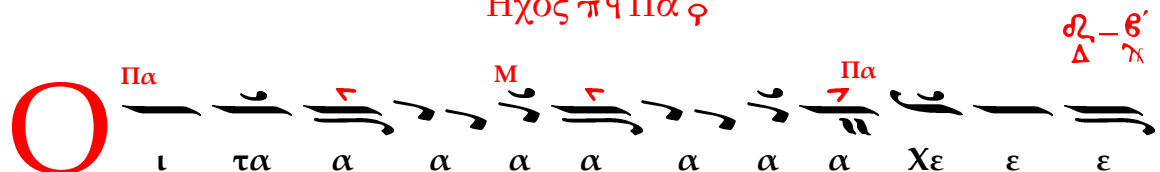
Ἦχος ἰὲ Δι. ς

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆ Παρασκευῆ.

Ἦχος π̣̣̣̣ Πα ϕ

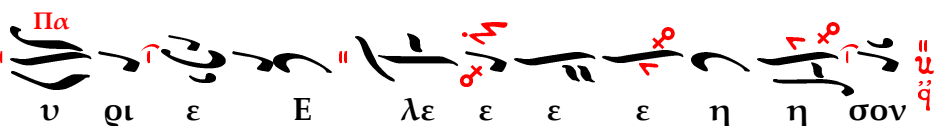
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι
 ι ι ι με ε ε ε ε ε ρι μνα α α αν
Ω^{Πα} ς τον Βασι ι λε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε α
 α α^{Πη} των ο ο ο ο ο λωων^{ο2} υ πο δε
 ε ξο ο ο ο ο ο ο ο ο υ πο ο δε ξο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο με ε
 υ πο δε ε ξο ο ο ο ο ο με νοι οι οι οι
 Ταις α γγε λι και αι αι αι αι αι αις α ο ρα
 α α α α α α τω ω ως δο ρυ φο ο
Πα ρου με ε νο ο ον τα α α α α α α α α α α
 α α α ξε ε ε ε ε τα α α α α α
 ξε σι ι ι ιν Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
 α α α α α α α α α α α α α

Ἐξήγησις Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

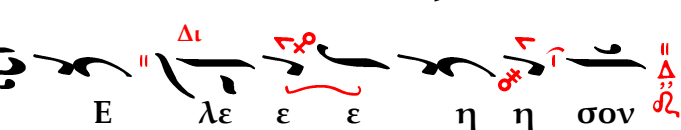
(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

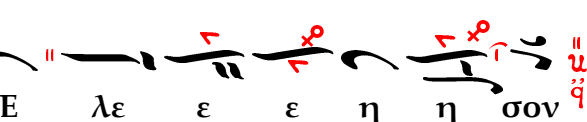
Λειτουργικά παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πά Πα ρ

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κ Κε Δι
υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ Πα
υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π Πα
α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Πα
α ρα σχϑ Κυ υ υ ρι ε

Π Κε
α ρα α σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Κε Δι
α ρα α α σχϑ Κυ ρι ε

Π Πα
α ρα σχϑ Κυ υ υ υ ρι ι ε

Π Πα
α ρα α α σχϑ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ Πα
οι οι Κυ υ ρι ε

Σ Πα
οι Κυ ρι ι ε

Κ ^{Πα} αι τω Πνευ μα τι ι ι σθ
Α ^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ υ ρι ε
^{Κε} η η ι σχυς μθ Κυ ρι ος στε ρε ω
^{Δι} μα α α α α μθ ^{Πα} και κα τα φυ γη η μθ και
^{Κε} ρυ υ υ υ υ υ υ στης μθ
Π ^{Πα} α τε ε ρα Υι ο ον και Α γι ον Πνευ
^{Κε} μα ^{Δι} Τρι α δα ο μο ς ς ς σι ι ον
^{Πα} και α χω ω ω ω ω ω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
Ἄμήν.

Ε^{Πα} λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε

σε ως

Κ^{Πα} αι με τα του Πνε ευ μα τος σθ

Ε^{Κε} χο μεν προς τον ^{Δι} Κυ υ υ ρι ι ον

Α^{Πα} α ξι ον και δι λι λι λι λι

και ον

Α^{Πα} γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι

ος Σα βα ωθ πλη ρης ο ου ρα α νος και

η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοι

οις υ ψι σοις ευ λο γη με νος ο εθ

^{Δι} χο ο ο με ε νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ω σαν να α α ο εν τοις υ

ψι λι λι λι λι σοις

A ^{Πα} α α μην ^υ _ῳ
A ^{Πα} α α α μη ην ^υ _ῳ

Σ ^{Πα} ε ε υ μν ς ς ς ς ς ς μεν ^π σε _ῳ

Ευ λο γ ς ς μεν ^{Κε} σοι ευ χα ρι στου μεν _ῳ

Κυ υ υ ρι ι ε ^υ και δε ε ο ο ο με _ῳ

^{Δι} θα α α α σου ^{Πα} ο Θε ο ο ο ο ο _ῳ

ο ος η μων ^υ _ῳ

(β' Νοεμβρίου ,αλξς', Ι.Α.)

Ἄξιον ἔστί , κατὰ τὸν δρόμον τῶν Εὐλογηταρίων , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου τοῦπίκλην Ἀρβανίτη.

Ἦχος π̣᾿ Πα ϕ

A ^{Πα} ξι ον ε στι ιν ως α α λη η θω ω ως ^υ _ῳ

μα κα ρι ι ι ι ζειν σε ε ε την Θε ε ο ο

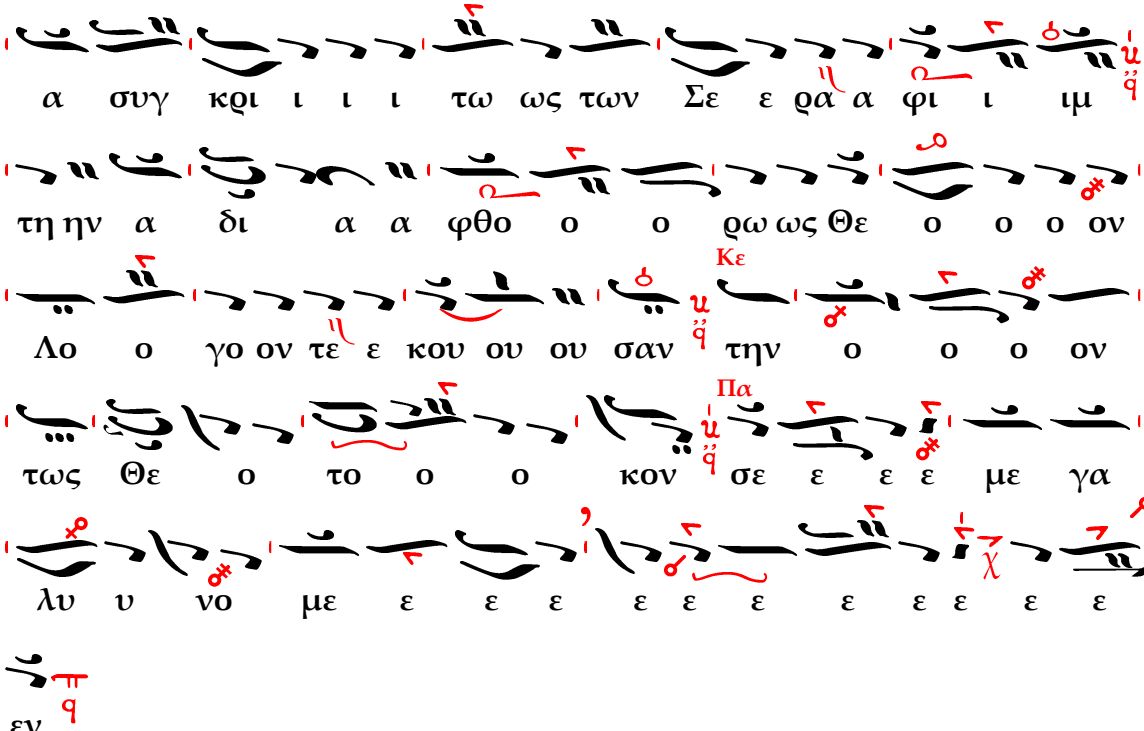
το ο ο κον ^υ τη ην α ει μα α κα α α ρι

ι στο ον και πα α να μω ω ω μη τον και ^Δ _ῳ

Μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η η μω ω ων ^υ _ῳ

τη ην τι μι ω ω τε ε ε ρα αν των Χε ε ρου

βι ι ι μι και αι ε ε εν δο ξο τε ε ε ε ραν ^Δ _ῳ

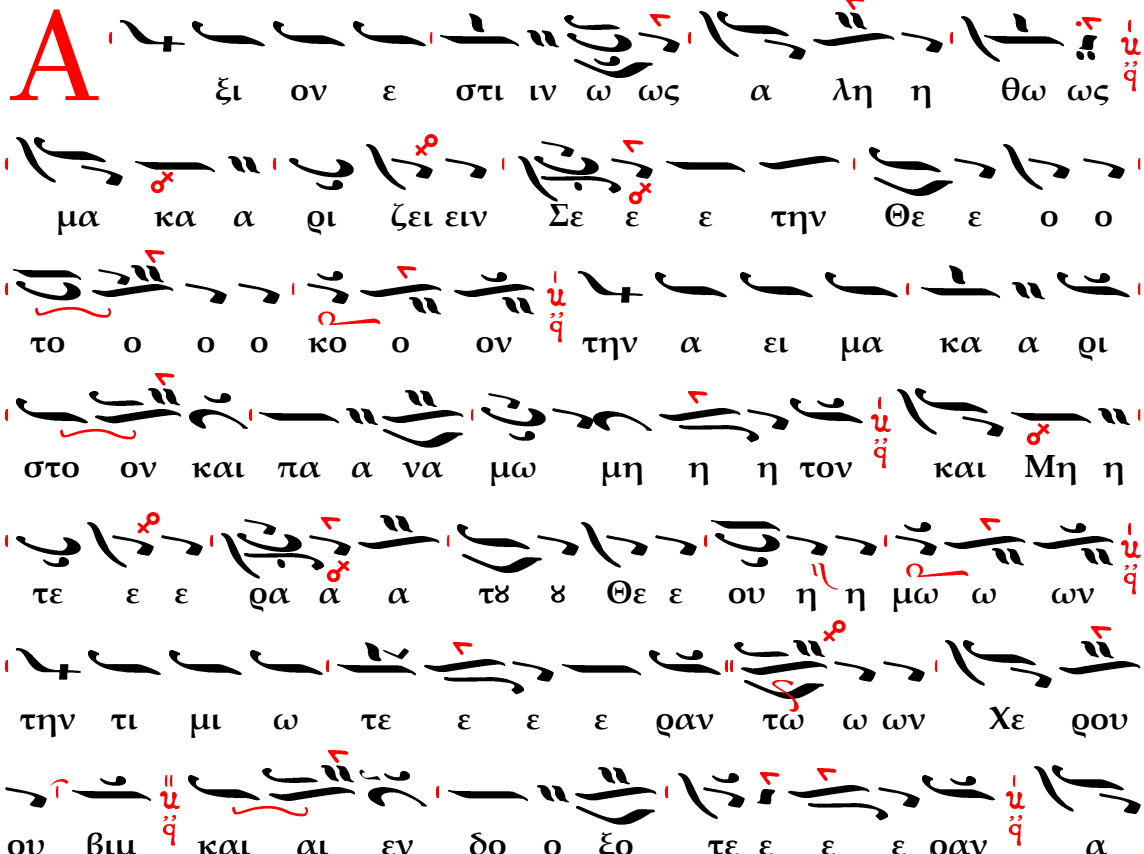
 α συγ κρι ι ι ι τω ως των Σε ε ρά α φι ι ι μ
 τη ην α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ο ο ο ο ν
 Λο ο γο ο ν τε ε κου ου ου σαν την ο ο ο ο ν
 τως Θε ο το ο ο κον σε ε ε ε με γα
 λυ υ νο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 εν

Ἦν ἀνυμνοῦσι , Πάναγνε , τῶν Οὐρανῶν δυνάμεις
 δέξαι ἦν ἀναμέλπει σοι αἴνεσιν Ἰωάννης.

(β' Νοεμβρίου , αλφ'ς , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

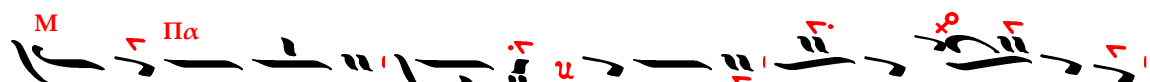

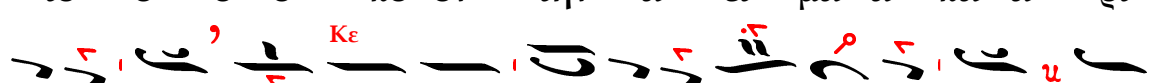
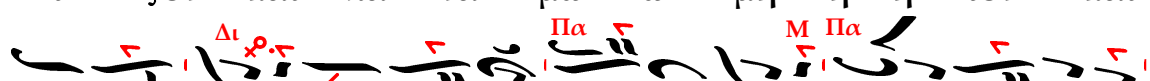

Ἦχος Πα φ

A ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θω ως
 μα κα α ρι ζει ει ν Σε ε ε την Θε ε ο ο
 το ο ο ο κο ο ο ν την α ει μα κα α ρι
 στο ον και πα α να μω μη η η τον και Μη η
 τε ε ε ρα α α τ ς ς Θε ε ου η η μω ω ω ν
 την τι μι ω τε ε ε ε ραν τω ω ω ν Χε ρου
 ου βι μ και αι εν δο ο ξο τε ε ε ε ραν α

 συ υγ κρι ι ι τω ω ως των Σε ε ρα α φι ι

 ιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε ο ον Λο

 ο γο ον τε ε κϷ Ϸ Ϸ σαν την ο ο ο ο

 ντω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κον σε ε ε με

 ε γα λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε

 ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν,
ὡς γράφεται καὶ φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου.

Αξι ον ε ε σι ιν ω ως Ἦχος Πα φ

Μα α α λη η θω ως μα κα α ρι ι ζει ει ν

 σε ε ε ε ε την Θε ε ε ε ο ο ο

 το ο ο ο κο ον την α ει μα α κα α ρι

Κε ι ζον και πα να μω ω μη η η τον και

Δι μη η τε ε ε ε ρα τϷ Ϸ Θε ε Ϸ Ϸ Ϸ Ϸ

Μ η η η η η μω ω ων την τι μι ω τε ε ε

Μ ε ε ρα α αν των Χε ρϷ Ϸ βι ιμ και

εν δο ξο τε ε ε ε ε ραν α συ υγ κρι ι
 ι ι τω ως των Σε ε ε ε ρα α α α α
 φι ι μι την α δι α α φθο ο ο ο ρως
 Θε ον Λο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κθ
 ς ς ς ς σα α αν τη ην ο ον τω ως Θε ο ο
 το ο ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ
 υ υ υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(κα' Σεπτεμβρίου βη')
I.A.

Ἦχος Πα φ

A ξι ον ε στιν ω ω ως α α λη η η θω ω
 ως μα κα ρι ζει ειν σε ε ε την Θε ο ο
 το ο ο ο ο ο ο ο ο ο κο ο ον την α
 ει μα κα α ρι ι στο ο ον και πα να μω
 ω μη η η το ο ον και μη τε ε ε ρα α α
 του Θε ε ου ου ου ου ου ου η η η μω ω ω

την τι μι ω τε ε ε ε ρα α αν των Χε ε ρου
 ου ου βι ι ιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ρα α
 αν α συγ κρι ι ι ι τω ω ως τω ων Σε ε ε
 ε ε ε ρα α α φι ι ιμ την α δι α φθο ο
 ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο γο ο ον τε
 κου ου ου ου ου ου ου ου σα αν την ο ον
 τω ω ω ως Θε ο ο το ο ο κο ο ον σε ε με
 γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Δανιήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα ρ

Α αι αι αι αι αι αι αι αι νει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϛ ϛ ϛ ϛν

 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σϛ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σϛ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σϛ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον

η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϛ

Α λλη λϛ ι α Α λλη λϛ ι α Α λλη

λϛ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϛ ευ λο γη με

νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δϛς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϛ ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τδ νυν και ε ως
τδ αι ω ω νο ο ος